

по Дръгич пѣхарник да ю дават прѣккіе хъ аспри и кони д. Я [а] потомъ прилзчи се емс сѣмрътъ радї нѣкое хоцї еже бїѡ сѣна ест и възимал нх ест и марухс и аспри емъ вснхъ, таже нѣст сѣхвати да бїхъ дал прѣккіе те хъ хъ аспри, что ест самъ говорна. Я въ томъ по сѣмръти синь монъ жѣпанъ Радулъ вие велъ ключаръ не сѣмъ ималъ спезс да ю даватъ имъ радї прѣккіе, что въс хотѣла да ехъ даватъ монъ синь Радулъ ключаръ.

Я нс сѣмъотрїхомъ азъ занеже сѣс те хъ аспри пакъ въс хотѣли сѣтъ наша вѣска на имъ Марїа и можъ енъ Дръгичъ пѣхарникъ кспитиъ вни едїнь село за прѣккіе, како да имъ ест дѣдинс а намъже вѣчно вѣспоминанїе, таже вѣстанїхомъ азъ тере сѣмъ глѣдахомъ вт ѡ наше втѣчѣствїе едїнь село глаголемога Яннїи¹, тере сѣмъ далъ нашемс вѣскъ Дръгичъ пѣхарникъ и наша вѣска жѣпанїца Марїевъ въс и сѣс въси вѣчиннїи и сѣс въс ходокомъ и сѣс сваке хотарѣвеемъ, такоже да имъ ест въ шхакъ емс и синовнїи емс вѣскомъ и прѣкнїсчетомъ и вт нїхъ когоже непоколѣлемс въ вѣкнїи вѣкомъ нашъ въ мирѣ сїа и намъже да ест вѣчно вѣспоминанїе.

И тако вѣстанїхомъ азъ сѣмъ² та и поставнїхомъ и каетес како въ² нашъ кого хокетъ поксентї възимати се вѣше речено село, что сѣмъ далъ и хокетъ раздрати се сїе наше кнїгъ и вѣстроенїе по сѣмрътї нашъ варе вт сѣроднїци нашнїи нанъ варе вт дрѣгнїже люде и породїнс того да сѣтъ трѣклетї за тнї втѣци нїже въ Некенъ и да ест сѣс Юда и сѣ Ярїа и сѣ ннїми некѣрнїи їсденъ, еже вѣзвнїши сѣс велїемъ глаголомъ надъ Христа Бога възми възми и распнїи его и кръкъ его надъ нїхъ и надъ чеда имъ, такоже <ест>³ и вѣдетъ въ вѣкнїи аминъ. И намъ да нѣстъ по наша вѣстроенїе.

Писъ азъ Єрїмїа логотѣт, мѣсеца апрїлїе дї днїи, текѣщнїмъ лѣтомъ вт Ядама въ лѣтъ хъзргї.

Traducere. † În numele tatălui și al fiului și al sfintului duh, amin. Am scris eu jupanița Maria din Florești, fiica lui Drăghici vornic, mama răposatului jupan Radul, fost mare clucer, această a mea carte, ca să se știe că a fost vorba a însuși fiului meu răposatul Radul clucer, cu gura lui, cînd a măritat pe nepoata sa, anume Maria, după Drăghici paharnic, să-i dea zestre 20 000 aspri și patru cai. Iar după aceea i s-a întîmplat lui moarte de la niște hoți ce l-au ucis și i-au luat și marfa și asprii lui toți, astfel n-a apucat să dea zestre acei 20 000 de aspri ce însuși a vorbit. Iar după aceea, după moartea fiului meu jupan Radul, fost mare clucer, n-am avut bani ca să-i dau pentru zestrea ce a vrut să-i dea fiul meu, Radul clucer.

Ci, am socotit eu pentru că cu acești aspri tot au vrut să cumpere nepoata noastră anume Maria și bărbatul ei, Drăghici paharnic, un sat de zestre, ca să le fie dedină, iar nouă veșnică pomenire, astfel m-am sculat eu de am cercetat din moștenirea noastră un sat anume Anini¹, ce însămi am dat nepotului nostru, Drăghici paharnic și nepoatei noastre, jupanița Maria, tot și cu toți vecinii și cu tot venitul și cu toate hotarele, ca să le fie de ohabă lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit în vecii vecilor în lumea aceasta și nouă să ne fie veșnică pomenire.

Și astfel am lăsat eu . . .² și am pus și blestem ca . . .² cine va îndrăzni să ia acest mai sus-spus sat ce însămi am dat și va voi să strice această a noastră carte și întocmire, după moartea noastră, ori din neamul nostru sau din alți oameni și neam, acela să fie blestemat de 318 părinți, cei de la Nicheia și să fie cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei care au strigat cu mare glas asupra lui Hristos Dumnezeu, « luați-l, luați-l și răstigniți-l » și singele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceea ce <este>³ și va fi în veci amin. Și nouă să ne fie după întocmirea noastră.

¹ Scris cu altă cerneală pe un loc alb.

² Loc rupt în orig.

³ Omis în orig.